

ществами. Например, в Европе уведомление о появившемся новом веществе поступает практически каждую неделю. Авторы доклада отмечают, что во всех регионах мира продолжает распространяться злоупотребление отпускаемыми по рецепту лекарственными препаратами, используемые для лечения синдрома дефицита внимания и гиперактивности. В новом докладе говорится, что еще одной проблемой, особенно в Европе, является полинаркомания – употребление запрещенных наркотиков в сочетании с другими наркотиками, алкоголем и неконтролируемыми веществами.

На мой взгляд, стоит воспринимать данную проблему наиболее серьезно и со всей ответственностью подходить к поиску мер по ее разрешению. Наркобизнес не стоит на месте, и поэтому международные организации должны также шагать в ногу со временем. Для этого, по моему мнению, необходимо издание новых Конвенций и расширение перечней запрещенных наркотических средств, которые имеют психоактивное действие.

Вакуленко А. В.,
студентка,

Національний університет «Одеська юридична академія»

МІЖНАРОДНО – ПРАВОВІ СТАНДАРТИ БОРТЬБИ З ДИТЯЧОЮ ПОРНОГРАФІЄЮ В МІЖНАРОДНОМУ ПРАВІ

Боротьба з дитячою порнографією постає перед нами як одне з найбільш важливих і найгостріших питань моральності та міжнародного розвитку суспільства в цілому.

В регулюванні даного питання використовуються такі міжнародно-правові акти, як Конвенція з прав дитини, Факультативний протокол до Конвенції про права дитини, щодо торгівлі дітьми, дитячої проституції та дитячої порнографії.

Підписавши дану Конвенцію, держави-учасниці взяли на себе зобов'язання (згідно з положенням пункту с статті 3) запобігати виробництву, розповсюдженню, імпорту, експорту, пропозиціям, продажу або зберіганню дитячої порнографії.

Факультативний протокол до Конвенції про права дитини щодо торгівлі дітьми, дитячої проституції і дитячої порнографії від 01.01.2000 року у пункті с статті 2 вказує, що дитяча порногра-

фія означає будь-яке зображення будь-якими засобами дитини, яка здійснює реальні або змодельовані сексуальні дії, або будь-яке зображення статевих органів дитини, головним чином в сексуальних діях, і націлює держави-учасниці на її заборону [1].

Стаття 9 Конвенції про кіберзлочинність, ухвалена Радою Європи містить заборону будь-яких проявів дитячої порнографії та зобов'язує держав-учасників вживати усі заходи, які необхідні для того, щоб кваліфікувати такі протиправні діяння в якості злочинів згідно з положеннями законодавства цих держав [2].

Найголовнішим міжнародним документом, що ставить за мету боротьбу з дитячою сексуальною експлуатацією загалом, і дитячою порнографією зокрема, є Конвенція Ради Європи про захист дітей від експлуатації та зловживань сексуального характеру, що вступила в силу 1 липня 2010 року.

Відповідно до доповіді Спеціального доповідача з питань торгівлі дітьми, дитячої проституції та порнографії, законодавство повинно розглядати будь-які прояви дитячої порнографії в мережі Internet як тяжке порушення прав дитини та кримінальний злочин. «Дитяча порнографія представляє собою акт насилля по відношенню до дітей та злочин проти їх дитячої гідності, який провокує ще більше насилля по відношенню до дітей».

За оцінками фахівців, кількість споживачів дитячої порнографії становить 30-40 тисяч людей, 99 % споживачів дитячої порнографії-чоловіки. Вони створюють клуби дитячої порнографії, колекціонують фільми, фотографії, зображення дітей, роблять обмін графічною продукцією. Як зазначає Інтерпол, річний обіг ринку дитячої порнографії у світі становить 4 млрд євро, 62 % інтернет-сайтів, що розповсюджують дитячу порнографію, знаходяться у США, 28 % – у Росії та 2 % – в Україні(за даними Internet Watch Foundation) [4].

За даними UNICEF(**United Nations Children's Fund**) **кожна четверта** дитина, яка спілкується через чат з дорослим користувачем, отримувала на розгляд малюнки та фотографії порнографічного характеру. Кожна п'ята дитина у віці від 10 до 17 років, що користується мережею Internet, отримувала пропозицію сексуального характеру від дорослих користувачів [4]. Дитяча порнографія займає третє місце в кількості отриманих прибутків після торгівлі зброєю та наркотиками [5]. Соціальна нерівність часто виступає найголовнішим мотивуючим засобом для участі в порнозйомках.

Також найбільшу схильність до цього мають діти, що зазнали сексуальної агресії з боку батьків чи близьких родичів. Окрему групу ризику становить «золота молодь» – діти заможних громадян, які живуть зі своїми батьками, як сироти. До участі в порнозйомках їх нашотовхує цікавість, прагнення відчувати екстрим. Це є так званою відплатою батькам за недостатню кількість уваги, яка замінюється дорогими іграшками.

З однієї сторони, держава ХХІ століття створює такі умови, за яких батьки змушені працювати зі світанку і аж до пізнього вечора, щоб забезпечити гарне майбутнє для своєї дитини. А з іншої – заможні батьки вважають, що їх дітей виховає школа, хтось інший, але аж ніяк не вони самі. Це має змусити суспільство задуматися про майбутнє.

Кожна країна веде боротьбу з таким злочином, як дитяча порнографія, по-різному. Канада прийняла такий закон, відповідно до якого пошук дитячої порнографії у мережі Internet – діяння, що карається нормами кримінального права, навіть якщо той, хто притягується до відповідальності, нічого не знайшов. У Великій Британії зберігання дитячої порнографії виступає злочином, а спроба скачування з Інтернету карається штрафом у 150 тисяч доларів.

Найбільший попит має «жорстке порно» – ролики, на яких дитина стає жертвою сексуального насилля. У порнобізнес, за оцінками фахівців, залучено від одного до п'яти мільйонів дітей. Зафіксовано мінімальний вік «порнозірки» – 3, 5 року! [3].

У Рекомендації Комітету міністрів державам-членам відносно експлуатації сексу з метою наживи, порнографії, проституції, торгівлі дітьми і неповнолітніми зазначено, що слід застосовувати такі заходи боротьби з дитячою порнографією:

а) передбачити відповідні санкції, враховуючи тяжкість злочину, вчиненого тими особами, які беруть участь у виробництві і збуті будь-яких порнографічних матеріалів, у яких фігурують діти;

б) вивчати доцільність введення кримінальних санкцій просто за володіння дитячими порнографічними матеріалами;

в) забезпечити через міжнародну співпрацю виявлення фірм, товариств або осіб, часто пов'язаними з двома або більше країнами, що використовують дітей для виробництва порнографічного матеріалу;

г) передбачити інформування громадськості, щоб підвищити її обізнаність про втілення кримінальної політики, кількості звину-

вачень і засуджень у справах, пов'язаних з дитячою порнографією, забезпечуючи при цьому анонімність дітей та обвинувачених [6].

Рекомендації вважають, що необхідно вводити покарання вже тоді, коли встановлюється факт володіння дитячою порнографією, незалежно від фактів їх поширення.

Дитяча порнографія ні при яких обставинах не може визнаватися як законна. Відповідно, її заборона не суперечить свободі вираження думки. Обов'язком держави виступатиме встановлення кримінальної відповідальності за виробництво, поширення, експорт, імпорт, передачу, усвідомлене зберігання та рекламу дитячої порнографії. Наявність її в Internet призводить до систематичного перетворення дитини на жертву злочинів, а це зобов'язує визнавати її всіма представниками влади, зокрема прокурорами та суддями, як обтяжуючої обставини при встановленні покарання порушникам Закону.

Отже, на підставі вище сказаного можна зробити наступний висновок: країни співпрацюють між собою заради боротьби з таким злочином, як дитяча порнографія, однак залишається невирішеним досить велике коло питань з даної проблеми. І суспільство має об'єднатися для боротьби з таким явищем, тому що лише спільними зусиллями можна досягнути ефективних результатів заради світлого майбутнього наших дітей.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Факультативний протокол до Конвенції про права дитини щодо торгівлі дітьми, дитячої проституції і дитячої порнографії [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_b09
2. Конвенція про кіберзлочинність [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: http://zakon4.rada.gov.ua/show/994/_575
3. Журнал Верховної Ради України «Віче»: Дитяча «полуничка» з присмаком гіркоти [Електронний ресурс]. – <http://www.viche.info/journal/1722/>
4. Тинянюк А. Борьба против детской порнографии: битва, которую надо выиграть [Електронний ресурс] / А. Тинянюк. – Режим доступу: <http://www.4post.com.ua/gromada/140113.html/>
5. Філоненко С. Довідка журналу «Віче» [Електронний ресурс] / С.Філоненко. – Режим доступу: <http://www.viche.info/journal/1722/>.
6. Рекомендация № R(91)11 Комитета министров государствам-членам относительно эксплуатации секса в целях наживы, порнографии, проституции, торговли детьми и несовершеннолетними (09.09.1991 г.). – [Електронний ресурс]. – Режим доступа: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/994_046